

ber szinte úgy vélné, hogy évszázadokkal korábban éppen ennek az órának, és ez okból írták.

JÉZUS tehát a Getszemáni-kertbe megy a tizenegy tanítvánnyal, „szókása szerint”, amint Lukács megjegyzi. Ez azt jelenti, hogy a kert tulajdonosa biztosan megengedte Jézusnak, hogy ott éjszakázzon. Jeruzsálem közvetlen környékén sok ezer egyszerű zarándok éjszakázott a szabadban. Csak arra kellett ügyelniük, hogy a 3000 lépésnyi „szombati járason” belül maradjanak. A Kedron-völgye esetében erről van szó.

A KŐFALLAL körülvevett kert bejáratánál Jézus hátrahagyja nyolc tanítványát. Három bizalmasával beljebb megy. Aztán őket is hátrahagyja. Noha még hallhatják őt ebből a távolságból, de belsőleg ez a három sem követi őt. És aztán egyedül van.

AMENNYIRE vissza tudok emlékezni, a pszichológia alapvető megterhelésként ismeri az elválás félelmét. Ez gyermekkortól kezdve érvényes. Elhagyatottsági tünetegyüttesről beszélnek a szakemberek. És minden magasan fejlett

kommunikációs eszköz ellenére mai társadalmunk sötét oldalai közé tartozik az elmagányosodás. Aki az idősök lelki gondozásában tevékenykedik, mint egykor én is, sokat tudna erről mesélni. Emberségében Jézus ilyen mélyre szállt szakadékainkba, és minden enyhítő varázslat nélkül meg kellett ízelnie azt a félelmet, hogy kudarcot vall, és teljesen egyedül hagyják. Szenvedett ettől: „Minden ember hazug.” ... És úgy tűnik, hogy egy még mélyebb árnyék is súrolta, s ez megrettent minket. Lelkének éjszakája az Istentől való elhagyatottság tapasztalatává sűrűsödik. Minden tiltakozik benne az ellen, ami rá vár. „Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár. De – (és milyen nehéz lehetett számára ez a „de”) – nem úgy fogok cselekedni, ahogyan én akarom, hanem ahogyan te...”

VALAMI nagyobbról van itt szó. A teljes sötétségben gyakorolt „mégis-szeretet” leghatásosabb demonstrációjáról. Isten Jézusban demonstrálja az szeretetet, amely a félelmek ellenére igent mond, amely a csalódások ellenére hisz az

emberekben, amely a gonoszság ellenére nem engedi megjelenni a bosszút, s amely az elmagányosodás ellenére mindenki számára jelen van. A „mégis-szeretet” a mi hétköznapjainkban is mindig a legnagyobb dolog.

AZ A JÉZUS, aki a Getszemáni-kert sötét órájában visszatér elvonultságából, egészen más, mint aki odament: határozott, bátor, sőt fölényes. Nekünk ez nehezünkre esne. De el kell mondanom, hogy a történelem említett kedves professzora, akit nagyon elcsüggesztett az emberek szenvedése, nyugdíjba vonulása után elment Dél-Amerika egyik szegény országába, és pénzével meg munkálkodásával a legszegényebeket szolgálta. Ez a „mégis-szeretet”.

AZ OLAJFÁK-HEGYÉNEK órája a történelem nagy órája. Jézus ekkor olyan közel van hozzánk, mint soha korábban. És ez nagy vigasztalás.

Reinhold Stecher

Forrás: Betendes Gottes Volk, 2018/1

Ígéretetek

Ígéretetek Jézustól

„Legyőztem a világot” (Jn 16,33). Igen, Jézusunk, legyőzted magadban: nem hagyta magadat csöbe húzni a nagyság emberi kísértésével (Mt 4,8-10). Pontosabban: elének tártad az Atyánk szerinti helyes naggyá levés útját. **Ha** olyanok leszünk, mint a gyermek. **Ha** szolgálatára leszünk embertársainknak, akkor leszünk igazán naggyá.

Lám, „Úrnak” mondott Jézusunk is felővezte magát egy Életre, és szolgálatunkra volt, van és lesz.

Aki vállalja és hűséggel igyekszik is teljesíteni a jézusi Utat, annak már csak jár valami – gondoljuk! Valami „Jézus jobbára, baljára üléssel” kifejezett miniszteri tárca? Itt sincs kimagyarázható tanítás: ez az ÚT üldöztetéssel is jár. Csakhogy ezzel nem lehet embereket csalogatni. De Jézus pozitív ígéretetek is ad. Százannyit ígér minden lemondás kárpótlásaként! Minőségi emberi kapcsolatokban, lakhatásban, megélhetésben... **Ha** megteesszük, amit tőle eltanultunk, akkor lesz ebből valóság, nem automatikusan. **Ha** megszásszorozom a jó emberi kapcsolataimat, **ha** nyitva áll házam félebarátaim előtt, **ha** ételemet

(„kenyeremet, halamat”) kiteszem közös kínálatra. Lesz százannyi, **ha** társakat szerez a jó példa, mint a kenyérszaporításkor. Sőt! Örök élet is lehetséges számomra, **ha** itt és most például a Máté-féle „ítéletabló” szerint élek (Mt 25,33-45). Világos beszéd: **ha** megteszem a rám eső részt, lesz megvalósult ígéret.

Ígéretetek az embertől

Jó akarok lenni, **de** annyi kísértés vesz körül! A jóban akarok nagy lenni, **de** akkor mindenki rajtam röhög, és mindenki lúzere leszek. Ésszel kell lavírozni ebben a betyár világban ahhoz, hogy ne legyek mindenki szemetes kukája, lábtörlője, hogy jusson nekem is sikerélmény ebben az életben. Ígérem, hogy követlek, **de** biztosítanom kell szeretteim ellátását („Hadd temessem el előbb apámat”: Lk 9,59). Kell spórolás és talpraesett pénzgazdálkodás, hogy gyermekeimnek fedél legyen a fejük felett, **de** ehhez nem lehet felelőtlen pénzszerzésbe sodródnom, karitás címén sem. Követlek, **de** azért hadd lássam, hogy ha már a rókának és madárnak van otthona, akkor az ember fiának is legyen (Lk 9,58). Alig várom,

hogy mehessek utánad, veled, **de** nem robbanthatok fel mindent magam mögött, az embert kötelezi vérségi és vállalt kötelekeinek ígérete (Lk 9,61). Dehogy akarok trónt, **de** azért az én házam az én váram, a magam szemétdombján legyen már szavam és tekintélyem! Dehogy akarok uralkodni, Árpád házán, magyar népünkön, **de** azért legalább annak jó érzése lehessen bennem, hogy vagyok valaki, akire érdemes kivetnie a hálóját valamely hatalmi politikai erőnek, valaki, aki időnként „nagy” emberekkel paroláz, híresekkel koccint...A nemet mondas lehetősége is lehet öröm...

A valóságos Jézus nagyon más, mint a zsidó vagy nem zsidó emberi vágyak. A **HA** a feltétlen feltétel kulcsszava. Ha megteszem, amit kell, megvalósul, amit ígéretként kaptam. A **DE** az akadály kulcsszava; az önmegmagyarázás kifejezése, a nagy elhatározásokat kilúgozó szó. Jó tudni, hogy a bennem, benned újra meg újra megszülető Jézusból lesz Isten Országá közöttünk...

Király Ignác